

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011337
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3118011337.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. septembra 2022 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného K. K., nar. XX.XX.XXXX v N. D., trvale bytom N. XXX, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/99/2018 zo dňa 10.12.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný K. K. uznaný vinným z:

- pokračovacieho trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.03.2005 v znení Zákona č. 613/2004 Z.z. spáchaného formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.03.2005 v znení Zákona č. 613/2004 Z.z. (bod I. - skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/),
- prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu čiastkového útoku pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), i) Trestného zákona (bod I. - skutok v bode 4/),
- pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na §§ 138 písm. b), i) a 140 písm. b) Tr. zák., v prípade skutkov v bodoch 16/ a 17/ v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. (bod II. - skutky v bodoch 3/ až 21/),
- pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. (bod II. - skutky v bodoch 1/ a 2/),
- zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na §§ 138 písm. i) a 140 písm. b) Tr. zák. (bod II. - skutok v bode 15/),
- pokračovacieho zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., v prípade skutkov v bodoch 16/ a 17/ v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. (bode II. - skutky v bodoch 14/, 16/ a 17/),
- pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), b), i) Tr. zák. (bod III. - skutky v bodoch 1/ až 12/), a
- obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. (bod IV.),

pretože

I. obžalovaný K.:

približne od roku 2002 formoval organizovanú skupinu osôb a na jej čele stojí K. K. a jej členovia sú odsúdení C. H., T. K., K. D. a ďalšia osoba, pričom táto organizovaná skupina osôb cielene poškodzovala cudzí majetok a to tak, že zapalovala osobné motorové vozidlá, kde pri všetkých rovnakým spôsobom

vykonania K. K. určil a identifikoval vozidlo, ktoré má byť zapálené, rozdelil úlohy členom skupiny a prikázal čo konkrétne každý jednotliviec z nich bude robiť a následne potom členovia organizovanej skupiny odsúdení C. H., T. K. a ďalšia osoba, zapalovali osobné motorové vozidlá, spôsobom ako im vysvetlil K. K. tak, aby došlo k celkovej likvidácii osobného motorového vozidla pri požiari a spôsob konania spočíval v tom, že spravidla jeden alebo dvaja členovia organizovanej skupiny dávali pozor, jeden alebo dvaja členovia organizovanej skupiny naliali zápalnú látku, napríklad vzduchol alebo lieh do vzduchového sacieho potrubia, ktoré je v štrbine medzi predným sklom a kapotou vozidla, pričom na celé vyhorenie vozidla postačilo 7 dcl zápalnej látky, potom na vrch zakončenia potrubia položili handričku napustenú zápalnou látkou a následne handričku jeden z členov organizovanej skupiny zapálil, čo spôsobilo rozhorenie vozidla a následne jeho celé vyhorenie, bez toho aby boli členovia organizovanej skupiny ohrození výbuchom zápalnej látky, alebo osobného motorového vozidla, a taktiež činnosť tejto organizovanej skupiny spočívala v tom, že opakovane poškodzovali cudzí majetok tým, že rozbíjali sklenené výplne kaviarne, pričom K. K. určil a identifikoval budovu, na ktorej má byť rozbitá sklenená výplň vonkajších stavebných otvorov, rozdelil úlohy členom skupiny, ktorí sa mali v nočných hodinách dostaviť na K. K. určené miesto, rozbiť predmetné výplne a z miesta ujsť, pritom K. K. organizoval činnosť organizovanej skupiny tak, aby si v inkriminovanom čase mohol zabezpečiť spoľahlivé alibi, pričom uvedenú činnosť organizovaná skupina vykonávala za účelom získania vplyvu, spôsobovania strachu, získavania neoprávnených výhod u osôb, ktoré sa nejakým spôsobom vzopreli neoprávneným a neodôvodneným požiadavkám K. K., alebo sa s K. K. dostali do nejakého sporu, alebo K. K. dostal objednávku na zničenie majetku od neznámych osôb, pričom takýmto spôsobom vykonali nasledovné skutky:

1/ K. K. zosnoval a prikázal v nezistenom čase a na nezistenom mieste odsúdeným C. H. a T. K., aby dňa 30.01.2005 podpálili osobné motorové vozidlo zn. CITROEN C5 EČV: N 1,8i, 16V, rok výroby 2004, ktoré bolo odstavené v Považskej Bystrici na sídlisku U., pred obytným domom č. XXXX, ktoré používal W. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., I. XX/XX, čo menovaní i vykonali v čase o 01.00 hod. a takýmto spôsobom vznikla majiteľovi vozidla fy. P. I. a.s., D. a spol. J. a.s., D. XX, D. škoda vo výške 655.451,00 Sk (21.757,00 €),

2/ K. K. zosnoval a prikázal v nezistenom čase a na nezistenom mieste odsúdeným C. H. a T. K., aby dňa 06.02.2005 podpálili osobné motorové vozidlo zn. CITROEN C3, EČV: N rok výroby 2003, ktoré bolo odstavené v N. D. na sídlisku W., pred vchodom č. XXX, bytového domu č. XXXX, ktoré používal E. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., W. č. XXXX/XXX, čo menovaní i vykonali v presne nezistenom čase od 22.00 hod. do 23.30 hod. a takýmto spôsobom vznikla spol. Z. N. a.s., K. R. 1, D. škoda vo výške 245.497,- Sk (8.149,00 €),

3/ K. K. v nezistenom čase a na nezistenom mieste zosnoval a prikázal odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby dňa 28.03.2005 podpálili osobné motorové vozidlo zn. PEUGEOT Partner, EČV: N modrej farby, ktoré bolo odstavené v obci N. č. XXX, ktoré používal O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, čo odsúdení C. H. a T. K. vykonali v čase o 01.50 hod. a takýmto spôsobom spol. O. - I. sporiteľňa a.s., A. rad 4, D. spôsobili škodu vo výške 286.950,- Sk (9.525,00 €),

4/ K. K. vydal v nezistenom dni a čase počas letných mesiacov roku 2005 pokyn odsúdeným K. D. a C. H., aby podpálili osobné motorové vozidlo zn. VW Passat bielej farby, EČV: N ktoré bolo odstavené v obci N. - D. v oplotenom dvore rodinného domu č. XXX, čo menovaní i vykonali spôsobom vyššie popísaným v čase od 22.00 hod. dňa 04.09.2005 do 02.00 hod. dňa 05.09.2005 ku škode I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. - D. č. XXX, kde škoda predstavuje sumu 88.631,-Sk (2.942,00 €), pričom K. K. a odsúdení K. D., C. H. zároveň porušili domovú slobodu I. H. nakoľko vykonanie skutku vyžadovalo prekonanie prekážky - oplotenia, ktoré prilahlú súčasť domu ochraňovalo,

II. obžalovaný K. K.:

sformoval mimoriadne nebezpečnú hierarchicky usporiadanú skupinu a na jej čele stojí K. K. a jej členovia sú odsúdení C. H., T. K. a ďalšia osoba, pričom táto mimoriadne nebezpečná hierarchicky usporiadaná skupina od svojho sformovania dlhodobo, od roku 2002 do októbra 2007 cieľavedome a sústavne poškodzovala cudzí majetok tak ako je to popísané v bode I. rozsudku, poškodzovanie cudzieho majetku realizovali i za použitia nástražného výbušného systému s obsahom trinitrotoluénu TNT, ktorý bol iniciovaný zážihovou rozbuškou, ďalej taktiež táto skupina vyvíjala svoju činnosť v

úmysle pôsobiť na výkon právomocí verejných činiteľov, pritom na čele tejto štruktúrovanej, hierarchicky usporiadanej skupiny stál K. K., ktorého členovia skupiny pod hrozbou uloženia finančnej pokuty alebo fyzického útoku v prípade nesplnenia jeho príkazov bezmedzne poslúchali a vykonávali ním naplánované a organizačne zabezpečené akcie, predmetná skupina pôsobila na rozsiahlom území, osobitne v okrese Považská Bystrica a predstavovala najvyššiu formu organizovaného zločinu, pričom takýmto spôsobom vykonali nasledovné skutky:

1/ potom, ako bol K. K. prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával na základe Rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 16.02.1999 pod sp. zn. 2 T 292/98 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil proti O. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. Q., č. XX, s odstupom času, prostredníctvom odsúdeného T. K., začal vydierať v roku 2006 O. D., kde ho nútil k vyplateniu „pokuty“ 50.000,- Sk (1.659,70 €) za to, že sedel vo väzení a to tak, že vymáhaním tejto sumy poveril odsúdeného T. K., ktorý ju osobne, ako aj telefonicky, opakovane žiadal od O. D. pod zámenkou, že ju potrebuje na motorku, pričom K. K. odkázal po N. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. č. XXX, O. D., že „ak tieto peniaze K. požičia, tak bude s ním kamarát, ak ich nepožičia, tak kamaráti nebudú“, a keďže O. D. danú sumu nezaplatil, bolo mu dňa 30.11.2006 zapálené osobné motorové vozidlo zn. SUBARU Forester AWD EČV: N tak ako je to popísané v bode II. skutku číslo 9) tohto rozsudku s cieľom, aby O. D. požiadavku K. K. splnil,

2/ K. pravdepodobne v mesiaci júl 2006 došiel do kaviarne I., nachádzajúcej sa na prízemí budovy hotela K. kde prevádzkovateľom bol vtom čase RY. nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom T., pričom požadoval od neho, aby odstúpil priestory zabehnutej prevádzky kaviarne v prospech O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., H. č. XXXX/XXX, ktorý tu chcel zriadiť herňu a bol prítomný i pri tomto rozhovore, no W. K. s požiadavkou K. K. nesúhlasil, nakoľko sa tejto prevádzky nechcel vzdať, kde K. K. mu vtedy povedal „že by bolo dobre, aby to odstúpil, aby nemal do budúca nejaké problémy“ po čom K. K. odišiel, teda sa tejto neodôvodnenej požiadavke K. K. W. K. vzoprel a s odstupom niekoľkých dní začal byť na W. K. vyvíjaný nátlak na ukončenie podnikania takým spôsobom, že mu organizovaná skupina K. K. opakovane v nočných hodinách z 09.07.2006 do 10.07.2006, 25.07.2006 a z 03.08.2006 do 04.08.2006 rozbila kameňmi sklenené výplne vonkajších stavebných otvorov kaviarne I., nachádzajúcej sa na prízemí budovy hotela K. v N. D., a to spôsobom uvedeným v bode II. skutkoch č. 3), 4), 5) tohto rozsudku, čo malo za následok, že K. K. takto prinútil W. K. k ukončeniu podnikania v hoteli K., ako aj jeho celkového podnikania v N. D.,

3/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby v noci z 09.07.2006 do 10.07.2006 rozbili kameňmi sklenené výplne vonkajších stavebných otvorov kaviarne I., nachádzajúcej sa na prízemí budovy hotela K. v N. D., čo menovaní i vykonali a takýmto spôsobom fy W. - R. domy, a.s., I. spôsobili škodu vo výške 17.900,- Sk (594,17 €),

4/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby dňa 25.07.2006 rozbili kameňmi sklenené výplne vonkajších stavebných otvorov kaviarne I., nachádzajúcej sa na prízemí budovy hotela K. v N. D. čo menovaní i v daný deň v čase o 00.45 hod. vykonali a takýmto spôsobom fy W. - R. domy, a.s., I. spôsobili škodu vo výške 2.963,77 Sk (98,38 €) a J. poisťovni a.s., C. P. XX, D. škodu vo výške 26.149,- Sk (867,98 €),

5/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby v noci z 03.08.2006 do 04.08.2006 rozbili kameňmi sklenené výplne vonkajších stavebných otvorov kaviarne I., nachádzajúcej sa na prízemí budovy hotela K. v N. D. čo menovaní i vykonali a takýmto spôsobom fy W. - R. domy, a.s., I. spôsobili škodu vo výške 1.822,60 Sk (60,50 €) a J. poisťovni a.s., C. P. XX, D. škodu vo výške 16.085,- Sk (533,92 €),

6/ dňa 25.07.2006 v čase asi od 02.17 hod. do 02.53 hod. v Považskej Bystrici, na ul. Q. č. XXX na pozemku medzi reštauráciou R. a obytným blokom č. XXX na pokyn K. K., odsúdení T. K., C. H. a ďalšia osoba spôsobom vyššie uvedeným podpálili osobné motorové vozidlo zn. S. Z. P. Q. 4 WD 3,1, EČV: N C.: XJXGWBXXXYYXXXXXX, šedej metalízy, rok výroby 1999, a následne miesto rýchlo opustili, čím majiteľovi spoločnosti R., s.r.o., so sídlom N. D., Q. č. XXX, IČO: XXXXXXXX spôsobili škodu vo výške 545.412,- Sk (18.104,36 €),

7/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H. a T. K., aby dňa 11.09.2006 podpálili osobné motorové vozidlo zn. PEUGEOT 206, EČV: N zelenej metalízy, ktoré bolo odstavené v N. D., časti A. v oplotenom dvore rodinného domu č. XXXX/XXX, a ktoré používala X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, čo menovaní i vykonali o 01.15 hod. a takýmto spôsobom fy R., s.r.o., Q. č. XXX, N. D., X.: XX XXX XXX spôsobili škodu vo výške 108.905,- Sk (3.615,00 €) pričom zároveň porušili domovú slobodu X. W., nar. XX.XX.XXXX nakoľko vykonanie skutku vyžadovalo prekonanie prekážky, ktorá prilahlú súčasť domu ochraňovala,

8/ dňa 22.10.2006 v čase asi od 19.30 hod. do 00.15 hod. dňa 23.10.2006 v Považskej Bystrici na sídlisku W. pred obytným blokom č. XXXX/XXX na pokyn K. K., odsúdený T. K. uložil na prednú kapotu vozidla k otvorom vetracieho potrubia rôzne handry, odsúdený C. H. polial tieto automobilovým benzínom a ďalšia osoba predmetné veci zapálila a týmto spôsobom podpálili osobné motorové vozidlo zn. FIAT BRAVA, zelenej farby, EČV: N a následne miesto rýchlo opustili, čím majiteľovi firmy DK K. spol. s.r.o. N. D., P. č. X/X, IČO: XXXXXXXX spôsobili škodu vo výške 67.354,- Sk (2.235,74 €) a od uvedeného horiaceho vozidla došlo k poškodeniu ďalších dvoch vozidiel a to Š - Felícia EČV: PB-XXXAN, ktorého majiteľom je K. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., W. XXXX/XXX vo výške 26.520,- Sk (880,30 €) a Š - 105 L EČV: N ktorého majiteľom je S. Q., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom N. D., W. XXXX/XXX vo výške X.XXX,- Sk (220,30 €),

9/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby dňa 30.11.2006 podpálili osobné motorové vozidlo zn. SUBARU FORESTER, EČV: N striebornej farby, ktoré bolo odstavené v obci F. Q. na otvorenom dvore rodinného domu č. XX, a ktoré používal O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, čo menovaní i vykonali v čase o 03.30 hod. a takýmto spôsobom fy O. D., F. Q. XX, X.: XX XXX XXX spôsobili škodu vo výške 290.565,- Sk (9.645,00 €),

10/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby vo večerných hodinách dňa 02.01.2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. VW SHARAN, EČV: D modrej metalízy, ktoré bolo odstavené v areáli tržnice na ul. I. v N. D. pred predajňou I., a ktoré používal N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. - C. D., N. XXXX/XXA, čo menovaní i vykonali v čase o 17.15 hod., avšak bez odsúdeného T. K. z dôvodu jeho ochorenia a takýmto spôsobom fy H., s.r.o., W. XXX/XX D., IČO: XX XXXXX spôsobili škodu vo výške 355.671,- Sk (11.806,00 €),

11/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn členom organizovanej skupiny odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby dňa 08.01.2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA Favorit 135 L, EČV: N červenej farby, ktoré bolo odstavené v N. D. na sídlisku I. pred bytovým domom č. XX/XX, ktorého majiteľom bol S. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., I. XX/XX, čo menovaní i vykonali v čase medzi 18.20 - 20.35 hod. a takto majiteľovi spôsobili škodu vo výške 35.938,- Sk, (1.193,00 €), pričom K. K. vydal tento príkaz členom organizovanej skupiny z pomsty, nakoľko S. Z. vypovedal v konaní vedenom na Okresnom úrade vyšetrovania PZ v Považskej Bystrici pod ČVS: OUV-303/PB-98 ako svedok - poškodený proti obv. K. K. aj napriek tomu, že bol ním zavražďovaný, aby tak nerobil, začo sa mu mal K. K. následne v neustálenom časovom období hroziť v pohostinstve C. v N. „že si ho raz počká“,

12/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby vo večerných hodinách dňa 07.02.2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. NISSAN MURANO, EČV: U striebornej metalízy, ktoré bolo odstavené pred bytovým domom č. XXXX/XX na sídlisku H. v N. D., a ktoré používal S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., H. XXXX/X, čo menovaní i vykonali v čase cca. o 23.00 hod. a takýmto spôsobom J. a.s., D. XX, D., spôsobili škodu vo výške 1.144.728,- Sk (37.998,00 €),

13/ dňa 06.06.2007 v čase asi o 21.00 hod. do 03.00 hod. dňa 07.06.2007 v Považskej Bystrici na sídlisku W. pred obytným blokom č. XXXX/XXX na pokyn K. K. odsúdení T. K., C. H. a ďalšia osoba vyššie uvedeným postupom podpálili osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen GOLF, EČV: D rok výroby 1997, a následne miesto rýchlo opustili, svojim konaním spôsobili majiteľovi firmy K. s.r.o. D., M. R. C. č. 5, X.: XXXXXXXX škodu vo výške 204.449,- Sk (6.786,46 €) pričom od uvedeného horiaceho vozidla došlo k poškodeniu zadnej časti vedľa stojaceho vozidla zn. Peugeot 206, EČV: N čím majiteľke K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., I. č. 2230/35-13 bola spôsobená škoda vo výške 29.203,- Sk (969,36 €),

14/ Miroslav Maslák vydal pravdepodobne dňa 12.06.2007 na nezistenom mieste pokyn členom organizovanej skupiny odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby prepichli pneumatiky na osobnom motorovom vozidle zn. ŠKODA 105, EČV: N ktorého majiteľom a užívateľom bol S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. R. C. č. XXX/XXX, čo menovaní i nožom urobili čím S. Q. spôsobili škodu vo výške 6.116,00 Sk (203,00 €), pričom dôvodom vydania tohto pokynu bolo pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa S. Q., ktorý zastával funkciu staršieho referenta ÚJKP OR PZ Považská Bystrica na Odbore kriminálnej polície a ktorý realizoval objasňovanie početného množstva trestných skutkov, v ktorých mali byť podozriví K. K., C. H., T. K. a ďalšia osoba a tým ovplyvniť postup S. Q. v týchto trestných veciach,

15/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby v noci z 09.07.2007 do 10.07.2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. CITROEN AX 1,4 D, EČV: N bordovej farby, ktoré bolo odstavené v samostatne stojacej murovanej garáži bez osadených dverí situovanej v neoplotenom areáli farského úradu s popisným č. XXX v obci N., a ktoré používal K.. N. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. č. XXX, pričom K. K. dal na tento účel odsúdeným C. H. a T. K. zhotovený nástražný výbušný systém s obsahom trinitrotoluénu TNT, ktorý mali odsúdení iniciovať zážihovou rozbuškou, čo odsúdení C. H. a T. K. aj v uvedenom čase vykonali, pri tomto ďalšia osoba dávala pozor na okolie inkriminovaného miesta a nebol v ich prítomnosti a takýmto spôsobom K.. N. Z. spôsobili škodu vo výške 80.527,- Sk (2.673 €), pričom pokyn na zničenie automobilu vydal K. K. ako pomstu za to, že Mgr. N. Z. vypovedal ako poškodený proti K. K. v priestupkovom konaní vedenom na Obvodnom úrade v Považskej Bystrici, odbore všeobecnej vnútornej správy pod č. k. 2006/374,

16/ K. K. z pomsty vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn členom organizovanej skupiny, odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby v mesiaci júl 2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. AUDI A6, kombi, EČV: K v hodnote 422.849,00 Sk (14.036,00 €) ktoré bolo odstavené v Meste Púchov na pozemku rodinného domu č. XXX/XX, ul. J. v N., kde majiteľom pozemku ako aj automobilu bol Mgr. K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., J. č. XXX/XX, dané miesto im K. K. dopredu ukázal, vydal pokyn členom organizovanej skupiny následne dlhšiu dobu monitorovať Mgr. K. K., zisťovať jeho návyky, kam chodí, kde sa zdržiava a aké má záujmy, nakoľko svoje osobné motorové vozidlo využíval a parkoval ho na rôznych miestach a takto ho následne monitorovali až do dňa 21.07.2007, pričom do toho času si zadovážili a pripravili prostriedky a nástroje na úspešné podpálenie osobného motorového vozidla, konkrétne handry a akcelerátor horenia, kedy sa členovia mali dostať v nočných hodinách na miesto určenia s vecami potrebnými na jeho zapálenie s cieľom splnenia pokynu K. K., takto sa dostavili k obydliu Mgr. K. K., kde sa jeho automobil nachádzal, pričom k pokusu a ani k dokonaniu nedošlo, pretože boli kontrolovaní hliadkou OO PZ N. v zložení ppráp. C. C. a nstržm. S. U., o čom odsúdení H., K. a ďalšia osoba bezodkladne informovali K. K., ktorý vydal pokyn na zastavenie akcie a zbavenie sa kompromitujúcich vecí, ako akcelerátora horenia a handier, nakoľko sa mu zdalo, že za daných okolností je realizácia zapálenia pre nich nebezpečná, pričom dôvodom pojatého úmyslu bolo poškodiť automobil Mgr. K. K. a tým aj útočiť na výkon jeho právomocí verejného činiteľa, nakoľko poškodený v danom čase zastával funkciu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici na ktorom sa viedlo početné množstvo trestných konaní v ktorých vystupoval ako podozrivý, resp. obvinený K. K., kde K. K. sa domnieval, že Mgr. K. K. zo svojej pozície môže priebeh týchto trestných konaní nejakým spôsobom ovplyvňovať,

17/ K. K. vydal v bližšie nezistený deň v letných mesiacoch roku 2007, počas konania motokrosových pretekov v areáli Motokrosového štadióna I. pokyn členom organizovanej skupiny, odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby sledovali Mgr. K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom N., J. č. XXX/XX počas jeho diváckej účasti na uvedených pretekoch a v čase, keď sa rozhodne opustiť areál motokrosového štadióna na svojom osobnom motorovom vozidle zn. AUDI A6, kombi, EČV: K aby jazdili na svojom vozidle bezprostredne za ním, pričom im prikázal, aby týmto vozidlom akýmkoľvek spôsobom vyvolali dopravnú nehodu s vozidlom Mgr. K. K., tým mu vozidlo poškodili, nakoľko sa K. K. domnieval, že Mgr. K. K. požíval na motokrosových pretekoch alkoholické nápoje, s cieľom kompromitovať osobu Mgr. K. K. smerujúcu k jeho prepusteniu z Policajného zboru SR, pretože, ako policajt by musel privolať k dopravnej nehode hliadku Polície a podrobiť sa dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v jeho krvi, čím by došlo k pozitívnemu výsledku dychovej skúšky, pričom takýmto konaním K. K. útočil na výkon právomoci verejného činiteľa Mgr. K. K., nakoľko poškodený v danom čase zastával funkciu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici, na ktorom v tom čase bolo vedené početné množstvo trestných konaní v ktorých vystupoval ako podozrivý, resp. obvinený K. K., a za týmto účelom si odsúdení

T. K., C. H. a ďalšia osoba zabezpečili motorové vozidlo od K. K., ktorým mienili splniť pokyn K. K., ale k pokusu ani k dokonaniu skutku nedošlo, pretože automobil Mgr. K. K. v danom čase a na danom mieste nevedol Mgr. K. K. ale iná osoba,

18/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby dňa 08.08.2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. RANGE ROVER VOGUE, EČV: N tmavomodrej metalízy, ktoré bolo odstavené pred bytovým domom č. XXXX/XX na sídlisku H. v N. D., a ktoré používala X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., H. XXXX/XX, čo menovaní i vykonali v čase cca. o 00.30 hod. a takýmto spôsobom fy J. a.s., D. XX, D. spôsobili škodu vo výške 2.189.226,- Sk (72.669 €),

19/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdenému T. K., aby vo večerných hodinách dňa 23.09.2007 podpálil osobné motorové vozidlo zn. AUDI Q7, EČV: N striebornej metalízy, ktoré bolo odstavené v oplotenom dvore rodinného domu č. XXX na ulici J. v obci D., a ktoré používal S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., H. XXXX/X, čo menovaný i vykonal v čase cca. o 23.25 hod. a takýmto spôsobom fy Q. I. I., a.s., N. X/a, D., IČO: XX XXX XXX spôsobili škodu vo výške 753.516,- Sk (25.012,00 €), pričom zároveň porušil domovú slobodu A. D., nar. XX.XX.XXXX nakoľko vykonanie skutku vyžadovalo prekonanie prekážky, ktorá príľahlú súčasť domu ochraňovala,

20/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdenému C. H. a ďalšej osobe, aby vo večerných hodinách dňa 23.09.2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. FORD GALAXY, EČV: N zlatej metalízy, ktoré bolo odstavené pred bytovým domom č. XXXX na sídlisku I. v N. D., a ktoré používala Vilma J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., I. XXXX/X čo menovaní i vykonali v čase cca. o 23.25 hod. a takýmto spôsobom fy F. Q., a.s., N. cesta XX, D., X.: XX XXX XXX spôsobili škodu vo výške 603.876,00 Sk (20.045,00 €), pričom pri požiari došlo k poškodeniu vedľa odstaveného osobného motorového vozidla zn. T. O., šedej metalízy, E.: D ktoré používa X. N. L. (T.), nar. XX.X.XXXX, bytom D. ul. č. XXXX/XX, D. a to tým, že na strane spolujazdca došlo k roztaveniu smerovky blatníka, plastu nad blatníkom, spätného zrkadla a kľučky na dverách, čím mu vznikla škoda vo výške 5.000,- Sk a spol. F. vo výške 39.495,00 Sk, (1.311,00 €), ďalej tiež pri tomto požiari došlo k poškodeniu aj vedľa odstaveného osobného motorového vozidla zn. FIAT BRAVO, modrej metalízy, EČ: N a to tým, že na strane spolujazdca došlo k roztaveniu smerovky, spätného zrkadla, kľučky na dverách, plastov na dverách a plastových krytov, čím bola spôsobená majiteľovi vozidla Ing. S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., I. č. XXXX/X škoda vo výške 23.257,-Sk (772,00 €),

21/ K. K. vydal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným T. K., C. H. a ďalšej osobe, aby dňa 28.10.2007 podpálili osobné motorové vozidlo zn. JEEP CHEROKKE SRT8, ktoré malo byť na odstavnej ploche oplotenej haly na ul. J. č. XXXX v D., avšak po príchode na určené miesto tam takéto vozidlo odstavené nebolo, no i napriek tomuto zisteniu odsúdený T. K., ktorý prekonal oplotenie tohto objektu pristúpil k tam odstavenému automobilu zn. HUMMER H2, EČV: CZ O čiernej farby, a vykonal v čase cca o 02.54 hod. jeho zapálenie, čím spôsobil majiteľovi vozidla Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. republika, C. č. XXXX/XX, H. škodu vo výške 1.167.172,- Sk (38.743 €) a majiteľovi haly pre výrobu a služby S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., H. č. XXX v dôsledku sálajúceho tepla z požiaru poškodenie okien v celkovej škode, ktorá bola poškodeným D. vyčíslená na 4.000,-Sk (132,80 €),

III. obžalovaný K. K.:

v presne nezistenom čase od marca 2006 do 26. 09. 2007 nútil K. K. na rôznych miestach trenčianskeho kraja S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., H. č. XXXX/X k tomu, aby mu v rôznych sumách na rôzne účely vyplácal finančné čiastky, pričom v prípadoch, kedy S. A. jeho požiadavkám bezodkladne nevyhovel, K. K. rozbil baseballovou palicou nábytok v kancelárii S. A., nasadil mu boxeristickú helmu a „boxoval“ s ním tak, že udieral len on, vyhrážal sa mu, že je ochotný za dva milióny podrezať aj jeho dcéru a že pokiaľ neurobí ako žiada, „bude zle“; dal podpáliť vozidlo zn. NISSAN MURANO e.č: U tak ako je uvedené v bode II. skutku č. 12) tohto rozsudku, vozidlo zn. RANGE ROVER VOGUE EČ: N tak ako je uvedené v bode II. skutku č. 18) tohto rozsudku a vozidlo zn. AUDI Q7 EČ: N ktoré používal S. A. s X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., H. XXXX/XX, s ktorou žil S. A. v jednej domácnosti tak ako je to uvedené v bode II. skutku č. 19) tohto rozsudku, a tiež dal podpáliť vozidlo zn. FORD GALAXY e.č: N ktoré používala C. J. nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., I. XXXX/X - svokra S. A. tak ako je uvedené v bode II. skutku č. 20) tohto rozsudku, pričom jednotlivé skutky boli vykonané nasledovne:

1/ nezisteného dňa v období január - marec 2006 K. K. požadoval od S. A. zakúpenie vozidla zn. BMW, pričom K. K. nástojil na okamžitom zakúpení vozidla, pričom keď S. A. jeho požiadavke okamžite nevyhovel, nezisteného dňa v marci 2006 baseballovou palicou rozbil nábytok v kancelárii S. A., načo S. A. z obavy pred ďalším útokom zo strany K. K. zaplatil za vozidlo zn. BMW 320D 346L čiernej farby e.č. N akontáciu fakturovanú 1.2.2006 vo výške 535.500,- Sk (17.775,34 €) a následne z obavy pred ďalším útokom zo strany K. K. splácal aj leasing počas neustáleného obdobia vo výške 30.871,- Sk (1.024,73 €) mesačne prostredníctvom firmy I., s.r.o. N. D., na ktorú bolo vozidlo prihlásené dňa 20.03.2006, avšak vozidlo používal K. K.,

2/ nezisteného dňa v mesiaci apríl 2006 požadoval K. K. od S. A. peniaze na zakúpenie motorky, S. A. z obavy pred ďalším útokom zo strany K. K. požadovanú sumu vo výške 400.000,- Sk (13.277,57 €) vyplatil, K. K. si následne zakúpil motorku zn. YAMAHA YZF-R1 RN12, e.č: N ktorá bola zaevidovaná na firmu N. X. Q. s.r.o. N. D. dňa 28.04.2006, avšak používal ju K. K.,

3/ nezisteného dňa v mesiaci máj 2006 požadoval K. K. od S. A. pod hrozbami peniaze na zakúpenie motorky, S. A. mu z obavy pred ďalším útokom zo strany K. K. požadovanú sumu vo výške cca. 400.000,- Sk (13.277,57 €) vyplatil, K. K. si následne zakúpil motorku zn. YAMAHA MT01 RP12/II, e.č: N za 410.290,- Sk (13.619,13 €), ktorá bola zaevidovaná na firmu N. X. Q. s.r.o. N. D. dňa 26.05.2006, avšak používal ju K. K.,

4/ nezisteného dňa v roku 2007 požadoval K. K. od S. A. peniaze na zakúpenie motorky, S. A. mu požadovanú sumu vo výške cca. 350.000,- Sk (11.617,87 €) z obavy pred ďalším útokom zo strany K. K. vyplatil, K. K. si následne zakúpil motorku zn. YAMAHA YZ 450 F, VIN: S za 373.000,- Sk (12.381,33 €), pričom faktúra bola vystavená na firmu N. X. Q. s.r.o. N. D. dňa 02.08.2007 a uhradená v hotovosti, a uvedenú motorku používal K. K.,

5/ nezisteného dňa asi v mesiaci október 2006 požadoval K. K. od S. A. sumu vo výške cca. 600.000,- Sk (19.916,35 €) na vyplatenie zálohy za vozidlo zn. AUDI Y ktoré si K. K. objednal, avšak potom, čo mu uvedenú sumu S. A. odovzdal z obavy pred ďalším útokom zo strany K. K. ako zálohu, sa K. K. rozhodol, že predmetné vozidlo nechce a S. A., nakoľko nechcel prísť o zaplatenú zálohu, vozidlo zn. AUDI Q7 4L, e.č. N dal dňa XX.XX.XXXX zaevidovať na firmu SH-DT T. Z. Q., s.r.o. N. D., cez ktorú následne splácal leasingové splátky s tým, že vozidlo začal užívať S. A.,

6/ následne K. K. požadoval od S. A. sumu 3.000.000,- Sk (99.581,76 €) na kúpu vozidla zn. Mercedes Benz GL 420CDI, ktorému S. A. zo strachu poskytol, načo K. K. zakúpil za 3.691.325,- Sk (122.529,54 €) vozidlo zn. Mercedes Benz GL 420 4MATIC e.č: N., ktoré bolo dňa 06.11.2006 zaevidované na firmu N. X. Q. s.r.o. N. D., pričom vozidlo používal K. K.,

7/ nezisteného dňa v roku 2007 K. K. požadoval od S. A. sumu vo výške cca. 450.000,- Sk na opravu havarovaného vozidla zn. Mercedes Benz GL 420 4MATIC e.č: N., pričom mu S. A. povedal, že nemá bezodný mešec a že sa o tom porozprávajú, načo dal dňa 07.02.2007 K. K. zapáliť vozidlo zn. NISSAN MURANO e.č: U ktoré používala X. A. - manželka S. A. tým spôsobom, že K. K. dal v nezistenom čase a na nezistenom mieste pokyn odsúdeným C. H., T. K. a ďalšej osobe, aby podpálili uvedené vozidlo, takým spôsobom ako je to uvedené v bode II. skutku číslo 12) tohto rozsudku,

8/ nezisteného dňa v mesiaci apríl roku 2007 K. K. požadoval od S. A. sumu vo výške cca. 1.200.000,- Sk na zakúpenie vozidla zn. Chrysler, S. A. mu uvedenú sumu zo strachu poskytol, načo K. K. zakúpil za 36.560,- € (1.215.839,36 Sk) v Nemecku vozidlo zn. Chrysler 300C SRT8, e.č: N ktoré bolo dňa 02.05.2007 zaevidované na firmu SH-DT T. Z. Q., s.r.o. N. D., avšak používal ho K. K.,

9/ nezisteného dňa v mesiaci apríl roku 2007 K. K. požadoval od S. A. sumu 2.000.000,- Sk (66.387,84 €) na kúpu vozidla zn. Chevrolet Corvette Coupe GMX, ktoré mu S. A. zo strachu poskytol, načo K. K. zakúpil za nezistenú sumu vozidlo zn. Chevrolet Corvette Coupe GMX e.č: N červenej farby, ktoré bolo dňa 08.06.2007 zaevidované na firmu N. X. Q. s.r.o. N. D., pričom na predmetnom vozidle cestou z autopredajne K. K. havaroval a následne povedal S. A., aby si vozidlo nechal on a aby mu dal sumu 2.000.000,- Sk (66.387,84 €) na nové vozidlo zn. P. P. P., čiernej farby, pričom mu povedal, že nech poslúcha a nič sa mu nestane, načo S. A. K. K. uvedenú sumu poskytol a ten zakúpil vozidlo zn. Chevrolet

Corvette Coupe GMX, e.č. PB975BB, čiernej farby, ktoré bolo dňa 27.04.2007 zaevidované na firmu N. X. Q. s.r.o. N. D., a ktoré používal K. K.,

10/ nezisteného dňa koncom júna roku 2007 K. K. požadoval od S. A. sumu 1.000.000,- Sk (33.193,92 €) na kúpu vozidla zn. Mercedes Benz 315 CDI, čo odôvodňoval tým, že nemá na čom voziť motorky, S. A. zo strachu poskytol uvedenú sumu K. K., načo K. K. zakúpil za 1.093.756,- Sk (36.306,05 €) vozidlo zn. Mercedes Benz 315 CDI e.č: N ktoré bolo dňa 04.07.2007 zaevidované na firmu N. X. Q. s.r.o. N. D., pričom vozidlo používal K. K.,

11/ v presne nezistenom období od marca - apríla roku 2006 do augusta roku 2007 požadoval K. K. vyplácanie súm, ktoré nazýval podiely, pričom mu ich S. A. podľa jeho pokynov vyplácal každý pondelok 30.000,- Sk (995,82 €) a každý piatok 32.000,- Sk (1.062,21 €) a raz si vyžiadal prémie vo výške 64.000,- Sk (2.124,41 €), peniaze v celkovej výške 1.984.000,- Sk (65.856,74 €) boli vyplácané tým spôsobom, že boli pre K. K. uložené u čašníčky v R. bare pri čerpacej stanici OMV v N. D., alebo pre ne chodili k S. A. iní ľudia, ktorých K. K. poslal, a medzi ktorými bol aj odsúdený C. H., ktorý niekoľkokrát sám povedal S. A., že mu K. K. odkazuje, aby priniesol peniaze, lebo inak bude zle, a takýmto spôsobom niekoľkokrát musel S. A. zaplatiť v sumách okolo 200.000,- Sk (6.638,78 €) a neskôr v nezistenom období leta roku 2007 už 400.000,- Sk (13.277,57 €) denne,

12/ nezisteného dňa v roku 2006 požadoval K. K. od S. A., aby založil účet, kde by mal K. K. možnosť vyberať peniaze prostredníctvom platobnej karty, načo dňa 03.04.2006 dal S. A. zo strachu pred ďalšími útokmi založiť účet spoločnosti N. X. Q. s.r.o. N. D. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému bola vystavená debetná platobná karta na držiteľa K. K. a ktorú tento používal aj na výbery súm nad rámec práv zamestnanca uvedenej spoločnosti v nezistených sumách, pričom niekoľkokrát dal S. A. príkaz, aby na účet zaslal určitú sumu, ktorú si potom vybral a tak vyššie popísaným konaním K. K. a odsúdený C. H. prinútili S. A. odovzdať mu resp. použiť pre potrebu K. K. finančné čiastky v celkovej sume najmenej 15.000.000,- Sk (497.908,78 €), pričom podpaľovanie áut vykonávala organizovaná skupina, ktorú sformoval a na jej čele stál K. K. a jej členovia boli odsúdení C. H., T. K. a ďalšia osoba,

IV. obžalovaný K. K.:

v období mesiacov máj 2008 až september 2008 na rôznych miestach v Považskej Bystrici a v obci N. pred rodinným domom č. XXX po predchádzajúcej vzájomnej dohode s odsúdenými T. K. a C. H. sa poškodenému A. C. slovné vyhrážali, že K. K. ho doláme, alebo že ho dá dolámať, alebo zlikvidovať, ak im nevyplatí sumu 1.500.000,- Sk (49.790,88 Eur) za to, čo sa od K. K. naučil pri páchaní spoločnej trestnej činnosti v rámci ich zoskupenia, v ktorom ďalšie zotrvanie jeho účasti mu bolo nimi taktiež ponúkané, nakoľko poškodený A. C. chcel z neho vystúpiť, pričom od neho požadovali podpísanie zmenky na uvedenú sumu, k čomu však poškodený A. C. nepristúpil a požadovanú sumu nevyplatil.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 39 ods. 1, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 519 ods. 1 Tr. por. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, 6 mesiacov a 1 deň, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. k) Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa v čase plynutia ochranného dohľadu s odsúdenými C. H., T. K. a K. D., ako aj mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 519 ods. 1 Tr. por. bol zrušený s účinkami pre územie Slovenskej republiky výrok o úhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Brne, pobočka v Zlíne sp. zn. 61T/7/2013 zo dňa 26.11.2013, právoplatným dňa 05.06.2014 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 2To/19/2014 zo dňa 05.06.2014, ktorý bol uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Ntc/5/2014 zo dňa 09.12.2014, právoplatným dňa 21.04.2015, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Urto/1/2015 zo dňa

21.04.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa poškodených S. A., C. J., N. C., A. J., S. Q., K. Z., T. S., K. D., K. C., spoločnosť W. -R. A., a.s., spoločnosť J. poisťovňa, a.s., C. X. Z., X. W., spoločnosť fy O. D., N. Z., spoločnosť J. poisťovňa a.s., Mgr. N. Z., A. D., spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., spoločnosť F. Q., a.s., spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Ing. N. T., Ing. S. U., spoločnosť Z. N. a.s., Q. D., I. H., S. Z. a S. Q. s ich uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podali voči nemu odvolania prokurátor i obžalovaný. Prokurátor odvolaním napadol výroky o treste a o spôsobe jeho výkonu, ako aj výrok o náhrade škody. Obžalovaný zas odvolaním napadol výroky o vine i treste, ako aj konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že obžalovaný bol doteraz 7-krát súdne trestaný (následne uviedol, že 6 odsúdení už má zahladených), pričom naposledy bol v Českej republike odsúdený pre zločin vydierania a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do väznice so zvýšenou ostrahou, ktorý bol uznaný na území Slovenskej republiky a z výkonu ktorého bol následne podmienene prepustený. Ďalej poukázal na hodnotenie obžalovaného vypracované Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová zo dňa 22.05.2020, ako aj na hodnotenie rizika sociálneho zlyhania - resocializačnú prognózu. Uviedol, že v prejednávanej veci je trestné konanie vedené pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), b), c) Tr. zák. a iné, pričom trestná sadzba za (vyššie uvedený) najprísnejší trestný čin je 20 až 25 rokov odňatia slobody, resp. až na doživotie. Súd prvého stupňa z dôvodu vyhlásenia viny obžalovaného však nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a trest odňatia slobody znížil o viac ako 1/3 pod dolnú hranicu trestnej sadzby s prihliadnutím na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017. Závery súdu prvého stupňa o možnosti mimoriadneho zníženia trestu, ktoré súd prvého stupňa vymedzil ako „osobitné okolnosti prípadu“, nie sú podopreté akýmkoľvek relevantnými vecnými dôvodmi. Z pohľadu účelu trestu súd prvého stupňa opomenul pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadniť najmä to, že následkom protiprávneho konania obžalovaného boli spôsobené rozsiahle majetkové škody veľkému počtu poškodených osôb. Tento následok má nezvratný charakter. Súd prvého stupňa napokon podcenil negatívny efekt takto neprimerane miernej sankcie na spoločnosť a hlavne na jej generálno-preventívne pôsobenie. V prípade vyhlásenia viny obžalovaným je v zmysle ustálenej súdnej judikatúry možné mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody o 1/3 pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, čo je v tomto prejednávanom prípade 13 rokov a 4 mesiace. Vzhľadom na vysokú mieru závažnosti trestnej činnosti, ako aj pre absenciu akéhokoľvek dôkazu o nízkej miere narušenia obžalovaného, nebol splnený ani predpoklad pre možné zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do nižšieho stupňa stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák., a preto mal súd prvého stupňa obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Napokon poukázal na znenie ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. s tým, že z obsahu adhézných nárokov poškodených, ktoré boli v konaní uplatnené a ktoré sú aj súčasťou popisu skutkov uvedených v napadnutom rozsudku, je zrejmé, že poškodeným subjektom bola aj konaním obžalovaného spôsobená škoda. V priebehu konania nebolo vôbec preukázané, že obžalovaný akúkoľvek časť škody nahradil. Na základe uvedeného mal tak súd prvého stupňa obžalovanému uložiť povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a o náhrade škody a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého ho zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Vo vzťahu k nárokom poškodených navrhol, aby odvolací súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škody vo výškach tak, ako sú tieto uvedené v popise skutkov uvedených vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napadnutým rozsudkom a v postupe, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli závažným spôsobom porušené jeho práva na obhajobu a tiež na spravodlivý proces pred nezávislým a nestranným súdom. Súd prvého stupňa nepostupoval podľa § 567j ods. 2 Tr. por., podľa ktorého malo byť súdne konanie dokončené podľa predpisov účinných do 01.09.2011, pretože ho poučil, že prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním

ani dovolaním, čím mohlo byť zmarené jeho právo vyhlásenie o vine odvolať, ako aj sa odvolať voči napadnutému rozsudku. Uviedol, že pri zákonom postupe podľa Tr. por. účinného do 01.09.2011 neplatí, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a že sa nemožno proti takémuto rozsudku odvolať. Keďže aj prokurátor podal voči napadnutému rozsudku odvolanie, odvoláva svoje vyhlásenie o vine. Navyiac súd prvého stupňa prijal jeho vyhlásenie o vine aj napriek tomu, že dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní odporujú skutkovému stavu uvedenému v napadnutom rozsudku, čo spochybňuje spravodlivosť procesu a nestrannosť súdu prvého stupňa. Dodal k tomu, že vinu nevyhlásil dobrovoľne, ale pod hrozbou vysokého trestu a účelovo s cieľom aj napriek nevine skončiť trestné stíhanie. Vinu tak, ako mu je kladená obžalobou, v plnom rozsahu nepociťuje. Vzhľadom na predchádzajúci rozsudok v prípade spoluobžalovaných a rozsudok ESLP vo veci Mucha proti Slovenskej republike (č. 63703/19) zo dňa 25.11.2021 je zrejmé, že v jeho veci nerozhodol nestranný súd, a teda z procesnej opatrnosti vzniesol aj námietku zaujatosti bez meškania po oboznámení sa s týmto rozsudkom ESLP. Má taktiež za to, že súd prvého stupňa mu mal správne priznať poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák.

Obžalovaný sa taktiež vyjadril k odvolaniu prokurátora. Uviedol, že jeho tvrdenie o tom, že závery súdu prvého stupňa o mimoriadnom znížení trestu v napadnutom rozsudku nie sú odôvodnené, je v rozpore so skutočnosťou, keďže v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa poukázal na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti ako dôležitý faktor smerujúci k náprave, na napomáhanie pri objasnení rozsiahlej trestnej činnosti, výrazný časový odstup od spáchania trestnej činnosti a na rozhodnutie o jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (so záverom, že dovtedy vykonaný trest odňatia slobody je dostatočný na jeho nápravu a ochranu spoločnosti) a následné vedenie riadneho života (takmer 2 roky). Poukázal na to, že neprimeraná dĺžka konania je okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. (R 10/2011 a primerane R 46/2017). Navyiac v súvislosti s konaním súdu prvého stupňa dodal, že v prejednávannej veci rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. III. ÚS 266/2020 zo 04.02.2021 o tom, že bolo porušené jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čo má byť v zmysle konštantnej judikatúry ESLP, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky „kompenzované“ napr. aj mimoriadnym znížením trestu. Preto jediným nedostatkom odôvodnenia napadnutého rozsudku, avšak bez vplyvu na jeho správnosť, je podľa jeho názoru neuvedenie toho, že k merateľnému zníženiu trestu pristúpil aj preto, že bolo porušené jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote (napr. I. ÚS 236/2011). Vo vzťahu k námietke prokurátora o jeho nezaradení na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia poukázal jednak na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/29/2019 zo dňa 08.08.2019, týkajúce sa pôvodne spoluobžalovaných, ako aj na jej nedôvodnosť vzhľadom na dosiahnutý účel trestu už vykonaným trestom odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa pridrižoval svojho konečného návrhu uvedeného v písomnom odôvodnení jeho odvolania a navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol,
- obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom navrhol zároveň odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.,
- obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu s tým, že alternatívne navrhol, aby odvolací súd obidve odvolania zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. (čo následne vysvetlil tak, že to nemá odvolací súd chápať tak, že svoje odvolanie berie v celom rozsahu späť).

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolania prokurátora ani obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere boli v odvolaní obžalovaného síce vytýkané chyby, ktoré však odvolací súd nepovažoval za dôvodné (ako to bude podrobne vysvetlené nižšie), pričom sám už nezistil žiadne také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obidvoch podaných

obžalobách (došlo k spojeniu dvoch trestných vecí obžalovaného, ktoré boli vedené na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8T/59/2012 a 2T/135/2012, do spoločného konania), ktoré prokurátor v rámci ich prednesu na hlavnom pojednávaní „modifikoval“ tak, ako to vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku.

*** K odvolaniu prokurátora ***

Prokurátor konkrétne svojím odvolaním napadol v neprospech obžalovaného výroky napadnutého rozsudku o treste a o spôsobe jeho výkonu, ako aj výrok o náhrade škody.

· K výroku o treste

Súd prvého stupňa uloženie mimoriadne zníženého trestu s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. odôvodnil nasledovne (citácia):

„Je potrebné upriamiť pozornosť na plné doznanie sa obžalovaného k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti s prejavom úprimnej ľútosť, pričom tento postoj obžalovaného k svojej spáchanej trestnej činnosti je dôležitým faktorom smerujúcim obžalovaného k jeho náprave. S prihliadnutím na túto okolnosť, tiež na napomáhanie pri objasňovaní rozsiahlej trestnej činnosti súdu a tiež na výrazný časový odstup od spáchania predmetnej trestnej činnosti obžalovaným (uplynulo už viac ako 13 rokov) sa javí použitie vyššie uvedenej trestnej sadzby neprimerane prísne. Tieto vyššie uvedené okolnosti svedčia o možnej prevýchove obžalovaného aj trestom odňatia slobody nižším ako trestom v rámci vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby.

Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli najmä skutočnosti, že obžalovaný spáchal predmetnú trestnú činnosť pred viac ako 13 rokmi, počas výkonu trestu bol kladne hodnotený, následne dňa 06.10.2020 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, na slobode je už 14 mesiacov, pričom síce spáchal jeden priestupok na úseku cestnej dopravy menšej závažnosti, ale zamestnal sa, stará sa o svoju chorú matku a riadne sa podrobuje probačnému dohľadu. Z týchto dôvodov dospel súd k presvedčeniu, že trest odňatia slobody, ktorý pokrýva obžalovaným doposiaľ vykonaný trest odňatia slobody, uložený rozsudkom Krajského súdu v Brne, pobočka v Zlíne sp. zn. 61T/7/2013 zo dňa 26.11.2013, právoplatným dňa 05.06.2014 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 2To/19/2014 zo dňa 05.06.2014, a vykonané väzby v predmetnej trestnej veci, je dostatočným trestom pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., t.j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku.“

K prokurátorom tvrdenej neprimeranej miernosti uloženého trestu odňatia slobody odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyššie uvedené odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, so závermi ktorého sa stotožňuje, až na záver súdu prvého stupňa o prejave úprimnej ľútosť obžalovaného ohľadom spáchanej trestnej činnosti (čo bude bližšie vysvetlené nižšie v časti týkajúcej sa odvolania obžalovaného).

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. b) Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako osem rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň pätnásť rokov.

Z ustálenej súdnej praxe súdov Slovenskej republiky všetkých stupňov vyplýva, že dĺžka konania (resp. dlhší čas od spáchania trestnej činnosti po odsúdenie páchateľa), ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní či súdu výrazne a neprimerane presahuje obvyklú dĺžku konania v porovnateľných veciach, je okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia (§ 39 ods. 1 Tr. zák.) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Pritom pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je súd viazaný ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák., ako na to poukazoval prokurátor (že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody bolo v prípade obžalovaného možné len o 1/3 pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, t.j. na „minimálnu“ výmeru 13 rokov a 4 mesiace), ale je viazaný ustanovením § 39 ods. 3 Tr. zák., keď konkrétne v prejednávanej veci súd prvého stupňa nemohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody kratší ako 8 rokov - § 39 ods. 3 písm. b) Tr. zák. Súd prvého stupňa tak uložil obžalovanému trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby umožnenej pri využití mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák.

K tomu je potrebné navyše dodať, ako na to poukázal vo svojom vyjadrení obžalovaný, že v prejednávanej veci konštatoval zbytočné prieťahy aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) vo svojom náleze pod sp. zn. III. ÚS 266/2020 zo dňa 04.02.2021 výrokom, že „základné právo (obžalovaného) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 8T/99/2018 porušené bolo“, ako aj nadväzujúcim výrokom, že „Okresnému súdu Trenčín prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8T/99/2018 konal bez zbytočných prieťahov“. V odôvodnení nálezu ústavný súd konkrétne uviedol, že v správaní obžalovaného neboli zistené skutočnosti, ktoré by významne vplývali na vznik týchto zbytočných prieťahov, pričom v podstate „skritizoval“ nečinnosť súdu prvého stupňa a jeho neefektívny postup v konaní. Odvolací súd tak uvádza, že aj túto skutočnosť musel vziať do úvahy pri rozhodovaní o primeranosti uloženého trestu obžalovanému.

Vo vzťahu k osobe obžalovaného je potrebné konštatovať, že podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, avšak 6 odsúdení má už zahladených. Z výkonu posledného a nezahladeného odsúdenia na základe rozsudku Krajského súdu v Brne, pobočka v Zlíne, sp. zn. 61T/7/2013 zo dňa 26.11.2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 2To/19/2014 zo dňa 05.06.2014 na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, uznaného na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Ntc/5/2014 zo dňa 09.12.2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Urto 1/2015 zo dňa 21.04.2015, bol obžalovaný podmienčne prepustený na slobodu uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Ntc/5/2014 zo dňa 11.08.2020 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Urtost/5/2020 zo dňa 06.10.2020 s určením skúšobnej doby v trvaní 3 roky a s uložením viacerých primeraných obmedzení a povinností, ako aj nariadením jeho kontroly technickým prostriedkom. Počas plynutia doterajšej skúšobnej doby bol obžalovaný len jedenkrát postihnutý pre dopravný priestupok (ktorý spáchal dňa 16.01.2021). Iné porušenie podmienok jeho podmienčného prepustenia zistené nebolo.

V rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov o podmienčnom prepustení obžalovaného (do času podmienčného prepustenia vykonal obžalovaný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, 10 mesiacov a 9 dní, avšak do uznaného trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov mu boli započítané dodatočné aj vykonané väzby v iných jeho trestných veciach vedených proti nemu na území Slovenskej republiky v celkovom trvaní 18 mesiacov, t.j. zostávalo mu „dovykonať“ len necelých 10 mesiacov) bolo konštatované, že prejavil kritickosť vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti so záverom, že je možné mu uveriť, že sa zmenil, zbavil sa zlých návykov a uvedomil si nesprávnosť svojich protiprávných konaní z minulosti. Jeho nápravu konajúce súdy nepovažovali za sťažujúcu, pri konštatácii, že existuje rozumná istota, že jeho náprava bude dovŕšená na slobode aj pred vykonaním celého trestu odňatia slobody, ktorý na území Slovenskej republiky vykonával so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom

stráženia), pričom jeho podmienené prepustenie s dohľadom navrhol dokonca aj riaditeľ ústavu na výkon trestu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný stíhané skutky spáchal v období trvajúcim do septembra 2008 vrátane, pričom neprimeranú dĺžku trestného konania od podania obžaloby dňa 08.06.2011 až do vyhlásenia napadnutého rozsudku nemožno z pohľadu rozhodnutia ústavného súdu „pripísať“ na jeho vrub, odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v trestnej sadzbe trestného činu najprísnejšie trestného (§ 189 ods. 4 Tr. zák.) sa skutočne javilo ako neprimerane prísne, keď na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, s prihliadnutím na prijatie jeho vyhlásenia o vine, ktoré nepochybne veľmi výrazným spôsobom „odbremenilo“ prokurátora od dokazovania jeho viny pred súdom, bude postačovať trest odňatia slobody uložený pod dolnú hranicu tejto trestnej sadzby s použitím zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. v takej výmere a pri takom mimoriadnom znížení, ako bol uložený práve súdom prvého stupňa, a to bez ohľadu na to, že po príslušnom započítaní (§ 45 Tr. zák.) obžalovaný nebude musieť nastúpiť na výkon uloženého trestu odňatia slobody (aj odvolací súd konštatuje, že do úvahy prichádza započítanie vykonaných väzieb od 29.10.2007 do 29.04.2008 a od 24.09.2008 do 15.11.2011, ako aj vykonaného trestu odňatia slobody od 27.11.2012 do 06.10.2020, nakoľko súd prvého stupňa obžalovanému správne uložil aj súhrnný trest s použitím § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 519 ods. 1 Tr. por.

Na tomto základe potom dospel odvolací súd k záveru, že účel trestu bude naplnený u obžalovaného uložením trestu odňatia slobody vo výmere 11 rokov, 6 mesiacov a 1 deň, ktorý vzhľadom k zásadám ukladania trestov (§ 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.) považuje za primeraný, zákonný, spravodlivý a schopný splniť aj svoj účel.

K tomu odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa síce vo výroku o treste nesprávne uviedol (použil) aj ustanovenia § 37 písm. h) a § 38 ods. 4 Tr. zák., pretože na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (teda k viacčinnému súbehu trestných činov), už raz prihliadol v neprospech obžalovaného v súvislosti s aplikáciou tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Pri svojich úvahách o primeranosti uloženého trestu preto odvolací súd vychádzal z toho, že dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody pri trestnom čine najprísnejšie trestnom začínala u obžalovaného na výmere 20 rokov. Odvolací súd ale nemal za potrebné zmeniť z tohto dôvodu napadnutý výrok o treste.

· K výroku o spôsobe výkonu trestu

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody, jeho zaradeniu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, i keď mal byť v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. „inak“ zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, predovšetkým nebránilo ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. (pretože mu bol uložený trest odňatia slobody nie vyšší ako 15 rokov), pričom v takomto ústave na výkon trestu vykonával obžalovaný aj posledný trest odňatia slobody (ktorý bol zrušený pri ukladaní súhrnného trestu v prejednávanej veci) a z tohto ústavu bol dňa 06.10.2020 aj podmienené prepustený na slobodu pri konštatovaní, že účel trestu bol u neho v tomto ústave plnený.

· K výroku o náhrade škody

Napokon odvolací súd, zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v jeho odvolaní, uvádza, že súd prvého stupňa nepochybil vo výroku o náhrade škody, keď všetky poškodené osoby, ktoré si v prípravnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody (nielen voči obžalovanému), odkázal podľa § 288 ods. 1 Tr. por. na civilný proces.

Odvolací súd sa v zásade stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa uvedenou v napadnutom rozsudku, ktorou odôvodňoval správnosť takéhoto svojho rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je akceptovateľným argument, že vzhľadom na výrazný časový odstup od uplatnenia nárokov na náhradu škody poškodenými ešte v prípravnom konaní bez toho, že by poškodení ozrejmili tieto svoje nároky na hlavnom pojednávaní, aj pokiaľ ide o ich aktuálnu opodstatnenosť, či ozrejmienie ich reálneho úbytku na majetku, existovala reálna potreba podrobnejšieho dokazovania, ktoré už ale presahuje potreby predmetného trestného stíhania a predĺžilo by ho.

*** K odvolaniu obžalovaného ***

Obžalovaný sa konkrétne svojím odvolaním domáhal vzatia svojho vyhlásenia o vine späť, ako aj namietal procesný postup súdu prvého stupňa.

· K vyhláseniu o vine

Odvolačný súd preskúmaním veci zistil, že pokiaľ ide o prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., tak podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 15.10.2021, ako aj podľa zvukovej nahrávky z tohto pojednávania obžalovaný navrhol súdu prvého stupňa, aby mu bola opäť daná možnosť urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Následne bol zákonne súladným spôsobom poučený o svojich právach a na hlavnom pojednávaní bol prítomný aj jeho obhajca, pričom obžalovaný následne dobrovoľne urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobách, ktoré prokurátor v rámci ich prednesu na hlavnom pojednávaní „modifikoval“ tak, ako to vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku. Takéto jeho vyhlásenie o vine súd prvého stupňa aj prijal a vyhlásil uznesenie, proti ktorému nebola prípustná sťažnosť, že dokazovanie sa na hlavnom pojednávaní preto vykoná len k ostatným výrokom napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o možnosť späťvzatia vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd konštatuje, že súdne konanie sa malo dokončiť podľa Tr. por. účinného do 01.09.2011, pričom príslušné ustanovenia Tr. por. účinného do 01.09.2011 (§ 257 a § 307) výslovne nekonštatovali, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., resp. že obžalovaný už nemôže napadnúť odvolaním výrok o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe (ako to bolo upravené novelou Tr. por. účinnou od 01.09.2011). Avšak takéto „obmedzenie“ odvolacieho práva obžalovaného v súdnych konaniach začatých pred 01.09.2011 vyplývalo z ustálenej súdnej praxe.

Odvolačný súd na tomto mieste poukazuje na právne závery (vety) judikátu č. 36/2012, ktorý sa týka rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2To/5/2011 a so závermi ktorého sa stotožňuje:

I. Výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku.

II. Ak súd koná podľa Trestného poriadku v znení účinnom pred 1. septembrom 2011 a bolo podané odvolanie proti výroku rozsudku o vine, ktorý vychádza z prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 Trestného poriadku, odvolací súd preskúma, či dotknutý výrok skutkovo a právne zodpovedá obžalobe. Ak áno, odvolanie zamietne podľa § 316 ods. 1 alinea druhá Trestného poriadku, ako podané neoprávnenou osobou. Ak by súd prvého stupňa rozhodol pri zmene skutkových zistení alebo právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe, zruší odvolací súd rozsudok pre podstatnú chybu konania podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

III. Ak má súd pochybnosti o výsledkoch prípravného konania vo vzťahu k žalovanému skutku v rovine skutkovej alebo právnej, má procesný priestor na ich vyjadrenie vymedzený pri rozhodovaní o otázke, či vyhlásenie obžalovaného prijme. Následné skúmanie viny, resp. jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny obžalovaným a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom prvého stupňa.

Rovnako odvolací súd poukazuje aj na právne závery (vety) judikátu č. ZSP 38/2021, ktorý sa týka uznesenia Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 5To/13/2007 a so závermi ktorého sa takisto stotožňuje:

I. Pri rozhodovaní súdu prvého stupňa, či prijme alebo neprijme vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku alebo v zmysle písm. c) tohto ustanovenia Trestného poriadku sa musí prihliadať aj na dôkazy vykonané vo veci v prípravnom konaní. Súd také vyhlásenie obžalovaného

neprijme, ak má dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe alebo o splnení podmienok v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) alebo h) Trestného poriadku.

II. Ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku prijme - s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Trestného poriadku (t.j. uznesením, proti ktorému nie je prípustná sťažnosť - § 185 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku), obžalovaný následne v tomto rozsahu nemôže právne účinne napadnúť rozsudok odvolaním vo výroku o vine, ktorý bol po takom postupe vyhlásený súdom prvého stupňa.

III. Ak obžalovaný podá odvolanie aj proti výroku rozsudku o vine v rozsahu, v ktorom ho súd založil na jeho vyhlásení o vine, ktoré prijal postupom upraveným v § 257 ods. 4 až 7 Trestného poriadku, odvolací súd nemôže v zmysle § 317 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku preskúmať tento výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť v tomto rozsahu revíznej povinnosti prvostupňovým súdom (priznaním sa obžalovaného) zistený skutkový stav ani jeho právne hodnotenie.

Na základe vyššie uvedených právnych viet obidvoch judikátov odvolací súd dodáva, že je síce pravdou, že súd prvého stupňa rozhodol o prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine pri zmene skutkových zistení a ich právnej kvalifikácie (oproti podaným obžalobám), ale na hlavnom pojednávaní dňa 21.09.2018 (vo veci vedenej pod sp. zn. 8T/59/2012, teda ešte pred vylúčením obžalovaného na samostatné konanie) prokurátor predniesol pre obžalovaného priaznivejšie pozmenené znenie jednej z obžalôb, pričom odvolanie v tomto smere (čo do výroku o vine) podal len obžalovaný a neakceptácia jeho vyhlásenia o vine z tohto dôvodu by bola v jeho neprospech, čo by bolo neprípustné.

Obidva vyššie uvedené judikáty dávajú „odpovede“ aj na ďalšie odvolacie námietky obžalovaného so záverom, že odvolací súd nemôže vstupovať do prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine aj pokiaľ súdne konanie začalo pred 01.09.2011 a obžalovaný ho už nemôže po jeho prijatí účinne vziať späť (odvolať sa). Vyhlásenie obžalovaného o vine a následné prijatie tohto vyhlásenia súdom prvého stupňa (keď uznesenie o prijatí vyhlásenia a nevykonávania dôkazov v rozsahu viny je právoplatné a vykonateľné), pokiaľ boli dodržané všetky procesné ustanovenia, ako tomu bolo v prejednávanej príhode, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu.

· K porušeniu práv obžalovaného na obhajobu a na spravodlivý proces

Vzhľadom k vyššie uvedenému sa odvolací súd nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe súdu prvého stupňa v súvislosti s vyhlásením obžalovaného o vine a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por. v znení účinnom do 01.09.2011 a následného uznania viny nezaoberal už ďalej odvolaním obžalovaného v tej jeho časti, v ktorej namietal porušenie jeho práv na obhajobu a na spravodlivý proces, ako aj jeho odvolacou námietkou, že trestné stíhanie bolo neprípustné.

K odvolacej námietke obžalovaného, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces aj z dôvodu rozhodnutia o vine súdom, ktorý nemožno považovať za nestranný, s poukázaním na rozhodnutie ESLP vo veci Mucha proti Slovenskej republike, odvolací súd dodáva, že obžalovaný nebol vôbec individuálne identifikovaný v odsudzujúcom rozsudku súdu prvého stupňa sp. zn. 8T/59/2012 zo dňa 16.11.2018, ktorý sa týkal spoluobžalovaných C. H., T. K. a K. D.. V skutkových vetách tohto rozsudku bol použitý namiesto uvedenia jeho mena pojem „člen organizovanej skupiny“.

· K námietkam zaujatosti

Odvolací súd ďalej konštatuje, že predseda senátu tiež zákonne súladným spôsobom „vybavil“ námietku zaujatosti obžalovaného, ktorý ju odôvodnil tým, že vzhľadom na predchádzajúci odsudzujúci rozsudok ohľadom spoluobžalovaných a rozhodnutie ESLP vo veci Mucha proti Slovenskej republike je zrejmé, že v jeho veci nerozhodol nestranný súd (s vysvetlením, že ju vznáša z procesnej opatrnosti bez meškania po oboznámení sa s rozsudkom ESLP), keď obžalovanému písomne oznámil, že o tejto námietke sa nebude konať, keďže bola vznesená pre procesný postup súdu - § 32 ods. 6 Tr. por. (č.l. 7444).

Obžalovaný tiež v dôvodoch odvolania uviedol, že takmer všetky dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní boli úkonmi vykonanými vylúčenou osobou, čo ale následne už bližšie nekonkretizoval. K tomu odvolací súd uvádza, že táto jeho námietka zjavne nebola vznesená bezodkladne (§ 31 ods. 5 Tr. por.), a preto o nej taktiež nebolo potrebné konať (§ 32 ods. 6 Tr. por.).

· K nepriznaniu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák.

Obžalovaný sa v odvolaní domáhal aj priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., čo však odvolací súd nepovažoval za dôvodné napriek tomu, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol aj to, že pri rozhodovaní o treste prihliadal na prejavenu úprimnú ľútosť obžalovaného a na jeho napomáhanie pri objasňovaní rozsiahlej trestnej činnosti súdu.

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného však vyplynulo, že nepocitíuje vinu v plnom rozsahu a takéto jeho vyjadrenie vôbec nemožno vyhodnotiť ako obsahové naplnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., je potrebné uviesť, že ako napomáhanie pri objasňovaní rozsiahlej trestnej činnosti zo strany obžalovaného je možné vyhodnotiť len jeho vyhlásenie o vine, ktoré už bolo v spojení s ďalšími okolnosťami prípadu v jeho prospech zohľadnené mimoriadnym znížením trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák..

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.